

CIJENA lista: U preplati za čitavu god. K 48—, za polugodište K 24—, tromjesečno K 12—, mjesečno K 4—, u maloprodaji 16 št. pojedini broj. OGLASI primaju se u upravi lista trg. Custosa 1

izlazi svaki dan u 5 sati ujutro.

Broj 1016

U Pulj. subota 11. svibnja 1918.

godina IV.

Uspjesi Stürgkhove ere.

Bog bi znao, što znači za umiljatoz naše cenzure. Dok nisu izašli kojekakvi novi propisi, dok nije sa predsjedničke stolice progovorio vitez Seidler gromoviti riječ o tome, kako će na volju Nijemaca stati na vrat tom jugoslavenskom vragu, bio je niš list članovice pobijeljen, pomodren i povrvenjen, već prema tome, na kakvom je papiru izlazilo. Ali sad, kad očekujemo obećani pritisak, ču or najedamput mudro šuti, a njegova olovka mirno počiva.

Ali bilo, što bilo! Ili će opet doći Stürgkhova era, možda ne najedamput (e misli se, nijesmo ni mi budale, mi ćemo sve učiniti ljepo polagano), nego će se pritisak postepeno jačati i jačati, polaganog će nas opet sve više i više tlačiti i priučavati na progone.

Ili pak je Seidlerov komedijski talenat opet ovdje izbio na vidjelo. Ali kad bismo morali da još jednom snesemo progone, kad bi se opet počelo naše ljude tjerati u tamnice i na vješala, zar je mislim vitez Seidler tako kralkovinan, da misli da bi njegov surogat apsolutizma imao bolji učinak nego li Stürgkhov pravi apsolutizam. Mi baram učimo, da ne bi. Vitez Seidler imade zadjenu da vlada nad iscrpljenim ali prokušanim narodom. Ti narodi snajaju danas sve moguće uvolje i sva teška bremena rata. Oni očekuju brzo mir, očekuju, da će uskoro biti kraha, očekuju da će mači ljekta svome očaju, ali očekuju sve prije, nego li ono, što očekuje ministar-predsjednik.

Ali zanesimo se malo u prve godine rata, kad nije bilo još ni Seidlera ni krušnih karata. Promotimo malo učinke pravog apsolutizma Stürgkhove ere, pa da onda prosudimo, što bi mogao postignuti Seidler. Progoni su bili glavno upereni i onda kao i danas: proti Česima i proti Jugoslavenima. Čini su mali narod, ali ipak jedan od najcivilizovanijih naroda na svijetu. Narod sa bogato razvijenim poljodjelstvom, bogatom industrijom i trgovinom. Narod sa prošlošću, kakvom se može ponositi malo naroda na svijetu. U tom se narodu najjače razvila misao sokoška, misao slavenske uzajamnosti, a vjeran svojoj prošlosti i uspomenama, što su mu ih predji es avia, nije narod taj nikad prestao iznositi kao glavni svoj cilj borbu za pravdom. Narod zbilja demokratski, koji nije nikad težio za nadvladom nad drugim kojim narodom. Njegovi su vodje, žurnaliste, pisac i misloci bili uvijek svjetovno poznati naučenjaci, sveštenici naobraženi. Slavensku uzajamnost nisu shvaćali u teoriji, njihovi su prvaci bili u uskoj vezi s Rusijom, te su je mnogo stvarnije poznavali od nas. Ali sve to nije priječilo, nego je dapače mnogo doprinijelo k tomu, da su češke najistaknutije ličnosti bili dobri Austrijanci. Takav je bio Patčeki i takav je bio današnji junak dana dr. Kramarž. Svi su oni htjeli jako i čvrsto monarhiju, demokratsku državu, koju bi tvorile sve narodnosti uz jednaka prava i jednake dužnosti prema državi i međusobno prema sebi. Havlicek je već god. 1848. predložio uski savez s Jugoslavenima, koji bi jedini bio od praktične vrijednosti.

I Havlicku i Patčekom i dr. Kramaržu bijaše federalistička Austrija političkim ciljem. Sadržali su, da imaju svi narodi u Austriji toliko osjećaja poštenja, kao što imade češki. Češki narod mnogo puta nije mogao ni da shvati ni da odobri taj preveliki austrofilski idealizam nekih svojih ljudi, te je instiktivno osjećao, da mirno riješenje spora ne će radi vladoglavosti i prevelikog šovenizma ujedine; bili moguće.

Stürgkhova se vlada bacila na skakljiču igru. Ništa ne misleći, proganjala je Čehe kao „rusofile“ a Jugoslavene kao „srbofile“ i „srbo“? Budući da nisu češke zemlje osim malenog dijela bile u taonom području, nisu ni progoni bili tako užasni kao što ovdje na jugu. Najveći češki Austrijanac, radi svoga austrijanstva u češkom narodu nerijetko ismijavan, dr. Karel Kramarž, bijaše na smrt osuđen. Car ga je pomilovao i u Pragi je bio dočekan tako svečano, kako nije bio do tada dočekan nijedan vladar. Književnici, što su bili pozatvarani, (Viktor Dyk, J. S. Machar, i drugi) podigli su pred godinu dana prvi barjak slobode, prvi su muževnom riječu postavili na srce zastupnicima, ili neka neustrasivo rade, ili neka se odreknu mandata, osjećaju li svoji slabooću. Stranke, koje su prije progona vodile stranački boj na život i smrt, ljudi, koji su se prije radi svojeg osjećanja, nenavidjeli, stoje danas solidarno u istin. bojnim redovima. Politički se život pročistio i pomladio. Isto je tako blagotvorno djelovao Stürgkhova era ovdje na slavenskom jugu. Prije godinu dana, kad se sastao parlament, čudom smo se čudili, i ako smo to i u srcu i duši željeli i odobravali, kad su noši zastupnici na carevinskom vijeću prvi istakli barjak jugosavenstva, koje je sve dotle, kaošto je i danas, bilo proglašivano za veldzajstvo.

Oni, koji su bili progonjeni, ti su se prvi i probudili i prvi počeli raditi. Progoni su nas osvjestili. Progoni su nam pokazali, kako nismo nikada sigurni, da nam ne prijeti tamnica, vješala, smrt, dok ne budemo sami svoji. Progoni su nam istaknuli, za čim imamo težiti: da postanemo sami gospodari svoga života i svoga imetka, da sami možemo odlučivati, što je dobro a što je zlo, što možemo činiti, a što ne smijemo činiti. Nakon progona ideje narodnog jedinstva vaacijeli narod, muško i žensko, glasući za tu rječnu Stürgkh načenu naredu nije mogao na svojem mjestu bolje koristiti nego li je koristio progonima!

Nikada dosad nije narodno jedinstvo bilo tako stvarno i konkretno shvaćeno, kaošto je sada, nikad se nije o njemu pisalo ni raspravljalo, kao što se raspravlja sada. A misli li Seidler, da nas Stürgkh nije dosta cijepio, neka pokuša još i on, mi ćemo primiti dostojanstveno, bez plača, bez molba i bez poniženja. Ta to će nas samo jačati. Zar je ikada ikoji austrijski ministar tako krasno obrazložio, tako divno i jasno svim potrebnim argumentima dokazao, da nama i Nijemcima nema života u jednoj kući, dok hoće da oni gospodare nad našom kožom. Živjeti ćemo u miru i prijateljstvu, ali samo mi u slobodnoj Jugoslaviji, a oni kao naši susjedi i pristojni sudržavljeni monarhije.

Tako su nas naučili misliti u tamnicama, na bojištima, u progonstvu, to su nam utuyili u glavu onda, kad smo bili bez ikakova prava, kad smo mogli samo misliti, a nismo smjeli govoriti.

Što nas budu oni više proganjali, to ćemo više naučiti štovati sebe a prezirati njihovu nadutost, to ćemo se znati očajnije boriti za svoju kožu!

RATNI IZVJEŠTAJI:

Austro-ugarski.

Beč, 10. (D. u.) Službeno se javlja: Nikakovi osobiti događaji. — Poglavlca generalnog stožera.

Njemački.

Berlin, 10. (D. u.) Iz velikog se glavnog stana službeno javlja: Zapadno bojište: Na bojištu frontama bijuše topovska djelatnost živahnija samo u području Kemmela, sa obliju strana potoka Luce i na zapadnom brljegu Avre. Jakom potaku vatre slijedili su u ovim odsjecima neprijateljski suneci. Kod odbijanja istih i kod izvidničkog djelovanja učinamo zarobljenka. Na veče i tijekom noći topovska je vatra mnogostruko oživjela medju Yserom i Olsom. Na ostalim frontama ostala je topovska vatra ograničena na izvidničke bojeve. — Sa ostalih bojišta ništa novo — Ludendorff.

* Francuski izvještaj od 8. t. mj. na veče: Djelovanje obliju topništva sjeverno i južno od Avre bez pješadijske djelatnosti. Na ostaloj fronti je dan prošao mirno. — Izvještaj istočne vojske od 7. t. mj.: Obostrana topovska djelatnost na fronti medju Dojrauskim jezerom i Bitoljem. Suzbita su dva neprijateljska navalna pokušaja proti srpskim položajima kod Vetrenika i istočno od Crne.

* Engleski izvještaj od 8. t. mj. na veče: Jutros je neprijatelj poduzeo žestoku mjesnu navalu proti francuskim i engleskim četama medju Clytte i Voormezelle. U sredini navalne fronte uspjele su mu je, te je na nekim točkama provalio u frontalnu liniju alijirskih položaja. Borba za ova mjesta se nastavlja. Na svim ostalim točkama bile su neprijateljeve navale suzbite. Uspjelim mjesnim poduzećem pomakoše Francuzi noću unaprijed svoje linije južno od La Clytte te učinioše zarobljenika. Inače nema na engleskoj fronti ništa osobita. — Izvještaj iz Mezopotamije: Neko je odjeljenje naših četa unišlo dne 7. t. mj. u Kirkuk, a da nije naišlo na otpor Turci, koji se povukoše u smjeru na donji pritok, ostaviše u gradu, u nekom lazaretu, 600 momaka te 3 oštećena lijetala. Padala je jaka kiša.

* Talijanski izvještaj od 9. svibnja. Topništvo je na obim stranama počelo djelovati u različitim odsjecima u kotlinu od Asiaga, na lijevom bregu Brente, na Montellu i u području Mezerade. Naša je paljba raspršila neprijateljska odjeljenja na maršu kod Roane, na Sisemolu, u predjelu Col Caprile i kod Col Beretta. Sukobi ophodnja na visoravni od Asiaga kod Pennara i uzduž Piave u okolici Fenera. Engleski su avijatičari bacili bombe na ljetalište Motta di Livenza.

* Turski izvještaj od 9. svibnja: Palestinska fronta: Naše su čete zastrim udarcem osvojile jakim žičanim zaprekama zaštićeni neprijateljski položaj jugozapadno od Um-es-Cherta (ušće Vadi-Abije) te su zaplijenile mnogo strjeliva, živeža i materijala. Istočno od Jordana suzbiti smo neprijateljske ophodne. Velika skladišta oko Jeriha bila su ranim

jutrom uspješno napadnuta od naših ljetača. — Mezopotamija: U predjelu Kerkuka napredovao je neprijatelj oprezno proti našoj istočnoj skupini. Mi smo sakupili naše čete u glavnom položaju te povukli slabasne pomaknute straže. Na ostaloj je fronti položaj nepromijenjen.

* Zapadna fronta. List „Envement“ piše: Čini nam se, da vrhovno zapovjedništvo alijirskih vojska sada nikako ne namjerava napustiti Ypern, koji je neosvojiv, ako pokažemo volju, da ga hoćemo održati. — Wolffov ured javlja dne 8. t. mj.: Opodne i na čer napadoše jaka neprijateljska jata lijetala bombama gatove u Zeebrügge, a da nijesu nanijela nikakve štete. Dvije bombe, koje padoše na crkvu u Zeebrügge, ubiše 3 Belgijanca i dvoje djece, te teško ranije 2 osobe, i više njih lako. Na kopnenoj fronti mornaričkog zora sastrijeliše naši lovski lijetaci 2 neprijateljska lijetala, a na moru treće.

* Rat na moru. Wolffov ured javlja dne 10. t. mj.: Podmornica, pod zapovjedništvom kapetana-poručnika Glasmappa, potopila je u Irskom moru i u cestama, koje vode u ovo more, 7 parobroda, dijelom iz zasiguranih povorka, te 3 jedrenjače od ukupno 26.000 brutto reg. tona.

* Rodjendan Njezinog Veličanstva. Javljaju iz Beča od 9. svibnja: Car i carica prisustvovali su prigodom rodjendana Njezinog Veličanstva tihoj misi. Prije podne primio je car ministra vanjskih posala baruna Burlana. O podne položili su novi ugarski ministri zakletvu, dok su članovi bivšeg ministarstva bili primljeni u oprotnu audijenciju. Nekoji od ovih su položili zakletvu kao tajni savjetnici. Kod ručka u pol 6 na veče bili su prisutni svi članovi carske kuće, koji ne borave na fronti. Tom su zgodom čestitali carici na rodjendan, U 6 sati na veče primio je car narodnog zastupnika Finka u posebnoj audijenci, a za tim je car primio oblične izvještaje.

* Celovačko radništvo protiv odgode parlamenta i za mir. „Arbeiterwille“ javlja, da je celovačko radništvo u utorak upriličilo demonstrativni štrajk radi slabih prehrambenih prilika u Koruškoj, da prosvjeduju protiv odgode parlamenta i da zatraži mir. Odaslanstvo je radništva bilo primljeno od zemaljskog poglavara, koji je obećao radnicima po mogućnosti pomoć u pitanju prehrane.

* Bugarsko odlikovanje za dr. von Kühlmann. Car Ferdinand podijelio je državnom tajniku von Kühlmannu, kojega je 8. t. m. primio u posebnu audijenciju, veliki krst reda svetog Aleksandra sa mačevima. Car je primio kasnije i poslanika von Rosenberga kao što i zastupnika vanjskog ureda u glavnom stanu von Lerna.

* General Maurice i Lloyd George. Asquith je u donjoj kući stavio upit na vladu glede otkrića generala Mauricea, s kojim se sada opširno bavi engleska štampa. General je Maurice oštro kritizovao nedostatnost engleske ratne organizacije i različite vojničke mjere na bojištu, radi kojih je činio odgovornim Lloyd Georgea. Pošto se interpelanti nijesu zadovoljili tim, e bi se istraga o tim spočitcima vodila tajno i to sa strane izvanstranačkih sudija, podao je Lloyd George u sjednici od 9. t. mj. odluju izjavu, u kojoj je opovrgnuo točku po točku spočitanja engleskog generala. Osobito je naglasio, da ne stoji, da se engleska vojska nije tijekom godine dana brojevno pomnožila. Dalje je opravdavao produljenje engleske fronte, što je usljedilo na zahtjev francuske vlade, e bi Francuska mogla otpustiti za poljodjelske radnje neophodno potrebitu momčad. — Englesko je radništvo u arsenalu u Wolnicu poslalo Lloyd Georgeu brzojavku, u kojoj mu izrazuje svoje povjerenje, te ga pozivlje, da ustraje, pošto je on ministar-predsjednik puka i njegov simbol za pobjedu. Radništvo ne želi, da bi odstupio.

* Marchese Monte-forte, koji je u rimskom lovačkom klubu rekao, da će samo potpuna pobjeda Njemačke donijeti mir, bio je od kaznenog suda oprošten obrazloženjem, da ova izjava nije nikakav prestupak.

* Novi podkraj Irske. Kristijanski list „Tidens Dag“ javlja iz Londona: Imenovanje Lorda Frencha podkraljem Irske i Shorta državnim tajnikom za Irsku predmetom je oštre kritike štampe.

Iz Ukrajine.

Berlin, 9. (D. u.) Wolffov ured javlja: Sa raznih strana proširene vijesti o agrarnim nemirima u Ukrajini, koji da će tobože buknuti ili su već buknuili, jesu, kako je dokazano, bez svakog temelja. Seljaci su mirni. Prijašnji članovi rade i prijašnji seljački odbori huckaju protiv Nijemaca i tvrde, da je cilj Nijemaca opljačkanje Ukrajine. Narod drži

da su činovnici radne vlade baš tako slabi, kao što i boljševička vlada. Uopće se može reći, da hukanje protiv nove vlade dolazi, koliko se dosad može opaziti, od članova prijašnje vlade i seljačkih odora, koji su sada uzrujani radi toga, jer su sada izgubili svoju laku zasluzbu. Pučanstvo je mirno, a mali posjednici, koji igraju vanredno veliku ulogu i koji su u Ukrajini jako zastupani, su sa prevratom posve zadovoljni. Imenovana će agitacija poslije zaposjednuća činovničkih mjesta sa strane činovnika nove vlade naskoro prestati.

Novi napadaj Engleza na Ostende.

Berlin, 10. (D. u.) Wolffov ured javlja: Engleske su pomorske sile poduprle 10. svibnja u 3 sata ujutro iza žestoke paljbe navalu na Ostende, e bi zatvorile luku. Više neprijateljskih brodova, koji su pod zaštitom umjetne magle kušali da provala u luku, bilo je vanredno dobrom paljbom naših obalnih baterija razbijeno. Stara se krstarica, posve sastrijeljena, nasukala pred lukom ali izvan ulaza. Ulaz je posve nezaprečen. Na palubi nekog broda našli smo mrtvaca. Dva momka, koja su preživjela boj te skočila u more bila su zarobljena. Prema dosadašnjim izvješćima potopili smo najmanje dva motorska čamca. Jedan je monitor bio teško oštećen. Pokušaj, da se zatvori luku, posve se je izjalovilo. Opet je neprijatelj uzalud žrtvovao živote i materijal.

Iz slavenskog svijeta.

Iz Slovenije. U „Slovenskom Narodu“ nalaze se četiri sličice, dojmovi su putovanja pod naslovom „Medju jugoslavenskim pukom“, potpuni pregled našega naroda. Prva sličica je medju Ljutimjemom i Radgonom u Štajerskoj. Narod je slovenski lano probuđen i osviješten. Seljak govori s uvjerenjem o Jugoslavija koja dolazi. Krčmar je u selu na Murskom polju Jugosloven. U drugom selu seljačka djevojka pozna Preradovića; prigodom njegove stogodišnjice čitala je o njemu; njezina mlada susjeda žnade čitati dapače čitlicu. A po slovenskim livadama razlijege se pjesma: „Oj jesenske duge noći...“ Druga slika: Krajiški kmeti idu u Zagreb na konjski sajam. Jedan izmedju njih odlučno veli: „Idemo k svojoj jugoslavenskoj braći!“ Treća slika: U zagrebačkoj ohoči u vlak. Jedan Zagorac pita: „Zašto je drugdje zemlja pravednije razdijeljena? Mi siromasi uzdišemo za komadićem zemlje, a grošije imaju svišće.“ Smijed mu odgovara: „Zašto kralj ne s'jera grofove?“ Treći: „U Francuskoj nema grofova! rekao mi je neki „jurist“ (izobražen čovjek); potjerali su tamo sve!“ Kad je četvrti dodao: „Što ćemo? Tako mora da bude!“ ostali su mu se protivili, jer da, tko kaže, da mora sve tako da bude, kako je. Doći će bolja vremena za naš narod. Pisac pita ženu iz Savskog Marofa, da li se koji njih što govori o jugoslavensvu. Nije znala ništa o tome. Četvrti je slika naša; slika uboge istarske raje. Nosi naslov „Jednakopravnost“. Bijedni Istarski nose živež, Bog zna odakle! Konduktur u našem vagonu jest tvrd Nijemac žnade nekoliko riječi izgovarajući talijanski riječi. Kao važni su ti ubogi ljudi pred njime. U toj bijedi i njihovom strahu ne opaz. putnik jugoslavenski. Ali koji će doba, kad će ti bijednici uskliknuti: Robovi (sužnji) ne ćemo da budemo. — Treba malenog rada. Svakdje, svatko treba da radi, koji može i koji žnade. Svali neka učini ono, što može. — Dopisnik iz Gorice javlja „Slovenskom Narodu“, da je sada u Gorici 3800 osoba. Ali to su samo one osobe, kojima je dozvoljeno da stanuju u gradu i koje primaju od aprovizacije živež. Ima osim toga u gradu mnogo obitelji, koje nijesu upisane pri aprovizaciji, te dovoljno izvanjskih obitelji, koje dobivaju živež u domaćoj općini. Tako da se broj stanovništva u Gorici giblje izmedju 4800—5000. — Ministarstvo je odredilo 110.000 K za popravak njemačke gimnazije u Gorici. Za ostale jednake zavode sa zemaljskim načvnim jezicima — ništa. Njemačka gimnazija je dave prva. Fakta dovoljno govore o dobrim namjerama njemačke vlade (mišimo austrijsku vladu s njemačkim mišljenjem). — Po slovenskim krajevima priredjuje se za vrijeme „Seidlerovih priprava“ nekoliko zborovanja. Na duhovsku nedjelju priredjuju u Trbovljama u 2 sata po podne zborovanje dr. Ant. Korošec, dr. Ravnihar i dr. Ivan Benković. — U Rakovniku u Mirenskoj dolini obdržavat će se na duhovski ponedjeljak zborovanje na kojem će govoriti dr. Korošec, dr. Rybář i urednik Smedej iz Celovca. Svuda živo! Samo mi dremamo mlifavim snom!

Iz češkoga svijeta. O glasovima, što se u inozemstvu pronose o češkom narodu i njegovim težnjama, donosi bečka katolička „Reichs-posta“ članak liberalnog norveškog lista „Dagblad“ o Cesima, u kojem se veli: „Cesi hoće, da se sve zemlje, koje su medju Austrijom i Ugarskom razdijeljene, sjedine. Bili bi možda zadovoljni i sa vlašću hapsburškog žezla, ali to bi žezlo moralo biti ukovano iz češke kovine. Ne će nikakvog padloženja, nikakvog rastrganja. Nijemci bi dobili samo jedino pravo: Ostaviti zemlju! Svi znadu, da se taj cilj može postići samo političkim porazom Austrije. Samo pod tlakom takovog poraza mogao bi Beč i Pešta prihvatiti zahtjeve tako dalekosežne. Cesi nijesu nikad nijekali, da takav poraz ne žele

Austriji iz cijelog srca. Cesi se ne opiraju nikad Austrijancima i ne osjećaju ni u kakvom pogledu solidarnima s ostalim podanicima države. Zato je upravljena njihova češka politika od dana, kad se u Austriji opet govori o politici, konsistentno k tome, da se onemogući unutarnje ojačanje monarhije te se potkopa parlament i kruga“. K tomu pripominje „Reichs-posta“. Ako neutralni sud tako glasi, može se izračunati, kakve nade zastupa i propaguje antantna štampa, koja je od češkog radikalizma uvijek na novo pojačana. — „Venkov“ donosi dopis Stjepana Radića o izborima u Slatini, te veli, da je razmjerno opozicija ipak postigla amoznatn uspjeh. — U češkim listovima množe se dnevno vijesti o počastima, koje iskazuju češkom majstoru Aloisu Jirásku, tom velikom historičkom piscu, češke općine, koje ga imenuju svojim počasnim članom.

Odjek bečkog proglašenja. Cesi i Jugoslaveni prisegli su u Beču, da se ne će poslušati. Bili su lamo zakonično izabrani zastupnici češkog i jugoslavenskog naroda a ova ta naroda stoje odlučno za svojim zastupstvom. Češki listovi sa zadovoljstvom konstatuju bratsku solidarnost i slogu Ceha i Jugoslavena. „Venkov“ piše u uvodnom članku: Povijestnim je poslao odgovor od jučer u Beču medju Češkim svazom i Jugoslavenskim klubom. Zastupstvo obiju bratskih naroda protestuje složno i jedinstveno, glasom, koji će biti svagdje čuven i takodjer svagdje dolično cijenjen, proti svim napadajima, koji su upravljeni na naša neoporeciva prava. Povijesni taj iskaz, novi to dokaz slavenske uzajamnosti, plamentarni riječima tumači nevidjeno ogorčenje obiju naroda nad zasjednacijom koje mu pripavlja njemačka sljovijost. Beč dobiva tu lekciju, koje će se kroz godine sjećati. A sad će se takodjer osvjedočiti, kako li je to bila opasna i hazardna igra, kojom se otkazalo s tako zrelim narodima igrali vitez Seidler uz pomoć svih svenjemačkih litašaka. Danas već mora biti svakomu jasnije od sunca, da je vladna politika tiganja, diktovara od njemačkih „patrijota“ — izazvala u vistama slavenskog puka uzbuđenje, kakvo ovdje nije već odavno bilo. (Tu zija veliko bijelo, od cenzora obradjeno, polje.) A kao nana, tako i našoj braći Slovenima, htjelo je zadati smrtni udarac i oteći im sve, na što imaju svoja neoporeciva prava! Niti ovdje se ne može kazati, da se dopušta zlih djela ne znajući, što čini. Gospodin dr. Seidler, uza sve to, da je sve znao i da je sve morao znati (2 retka opet konfiskovana)... To znači dakle: da si želi boj, te da ga sam hotimice izazivjel! Dobro dakle — imat će gal i to boj takav, kakvog ovdje još nije bilo, i radi čijih će posljedica činiti pokoru još pred poviješću! Zlo će se sjećati jednom dr. Seidlera onl, koji su se dali nagovoriti od njega, da će svojim političkom tiganja izvršiti djelo velike pravednosti! Zastupstva naroda češkog i jugoslavenskog svečano proglašuju, da ne će nikada priznati nikakvih oktroia i mjera potlačivanja, koje imaju da se strovale na njih, da ih odlučno otklanjaju i zabacuju — ali takodjer ne primaju odgovornosti za sve to, što će sljediti, otkući li se vlada na provodjanje svog programa germanizacije! U doba, kad svi tipimo ovdje ne recivo pod pritiskom velike nestalšice — jeste zajista neoprostivim grijehom izazivati radi puke samovolje — nove mularnje bojeve. Ali — hoće li ih vlada — dobro dakle — neka bude! Mi ih se ne bojimo!

Skoro u kino „Ideal-u“ Caius, Julius Caesar!

Domace vijesti.

Obznana. Daje se do općeg znanja, da svaka vrst mesa i slanina, bilo u strovom bilo u pripravljenom stanju, koja dolazi u Pulu vlakom, parobrodom i t. d. u svrhu preprodaje, mora biti prije iskrcavanja pregledana po općinskom živinaru. Stranke bivaju ovime upozorene, da svaki dolazak mesa i slanina mora biti pravodobno prijavljen gradskom živinarskom uredu, koji će provesti pregledbu. — te će izdati potvrdu: Meso i slanina, koje bude nadjeno bez ovakove potvrde, bit će bez inoga zaplijenjeno. — Općinski ured Pula.

Pozdrave svojim i domaji Istri! Šalju istarski vojnici u bolnici u Varaždnu: Stanko Zović iz Pazina, Josip Breč iz Buzeta, Ante Dubić iz Pule i Petar Fusinac iz Vodnjana.

Dopisi iz Istre.

Iz Pazina. Nakon toliko i opeta imademo mesa. Za siromaha po 8 K kg (prednji dio), za imućne (bogate) po 16 K kg (stražnji dio). Medju siromaha uvrstili i nas učitelje. Ali slušajte. Postao sam uzeti meso u četvrtak, petak, subota, nedjelju i ponedjeljak, ali dobio ga nijesam. I mesa je bilo, ali po 16 K, a ne daž Bože, da bi se na iskaznicu od 8 K dalo meso od 16 K. Bože sačuvaj, ta nebo bi palo! Nije druge, nego da učitelj pusti školu i čeka meso u Pazinu. — Siti, su sili! Učitelj.

Obitelji sa žalost u Baderni Dne 8. svibnja t. g. u 5 sati u jutro, po dugoj i mučnoj bolesti, u naručju svojih dragih, izdahnuo je svoju blagu dušu ga. Marija Rupenović, žena našeg narodnjaka gdje. Bože Rupenovića, s. br. poštara i novo imenovanog narodnog župana; još mlada majka pustila je zalujućem ocu četvoricu drobne djece. Zalujućoj obitelji naše iskreno saučestje.

Općinsko upravno vijeće u Poreču. C. kr. namjestništvo u Trstu s dne 17. aprila 1918, präs. br. 460/3—1918 u suglasju sa zemaljskom upravnom komisijom za Istru, ustanovilo je za općinu Poreč općinsko upravno vijeće, koje ima do budućeg općinskog zastupstva obavljati općinske poslove, te je imenovalo člane istog vijeća, da zastupaju hrvatske podopćine; gg. Petra Burića, posjednika u Baderni i Antuna Jurkovića, posjednika u Fuškulinu. Ustanovna sjednica bila je već 1. t. mj. u prisutnosti c. kr. kot. poglavara Meisa; vijećato se je o raznim stvarima, medju kojim je predložio c. kr. kot. Meis, da se preuredi i vanjska županost; na taj predlog je predložio općinski savjetnik g. P. Burić, da bude imenovan za Baderansku podopćinu kao župan naš narodni muž g. Božo Rupenović, c. kr. poštari; predlog je bio primljen jednoglasno (takodjer od protustanke). Na istoj sjednici odlučilo se je, da bude ustanovljena nova aprovizacijska komisija za općinu Poreč. Na predlog c. kr. kot. poglavara bio je imenovan g. Petar Burić i u ovaj posljednji odbor, da bude zastupao sve hrvatske podopćine ovog područja. — Nasim općinskim zastupnicima preporučujemo, da se potrude za dobrobit našeg ubogog seljaštva. Našem ljudstvu pak preporučujemo, nek priskoče za svaku svoju pritužbu i nevolju gorispomenutih našim narodnjacima, uvijek glede općinskih poslova; glede pak koje pritužbe radi aprovizacije nek se obrate na odbornika g. Petra Burića, za kojeg smo osvjedočeni, da će se brinuti svim srcem za korist našeg kmeta.

Skoro u kino „Ideal-u“ Caius, Julius Caesar!

Dnevne vijesti.

Dar Ludendorffu. Generalu Ludendorffu, poglavici njemačkog glavnog stana, sakuplja se po Njemačkoj doličan dar, kao hvala za njegove velike vojničke zasluge. Zbirke, koje su sakupljene dosad, predstavljaju, kako javlja naš dopisni ured iz Berlina, svotu od 25 milijuna maraka.

Zabranjeno stablo. Stanovnici saskog grada Žandave opaziše dne 1. svibnja u jutro na trgu stablo majovo, na kojem bijahu povješene iskaznice na tuk, na muku i na ostale stvari, za koje nam daju iskaznice, dok nam stvari zadržuju. — Iskaznice sviju boja divno su se prelijevale u zelenilu majskog drveta. Na vrhu stabla pak bijaše velika iskaznica s natpisom: „Sa svih stabala možete jesti, samo sa ovoga nikada!“

Mali oglasniki

KINO CRVENOG KRIŽA

Ulica Sergija broj 34.

današnji raspored

Izmedju usana i ruba kaleža.

Veseloigra u 4 čina s Vivian Martin.

Pečetak: 2:30, 3:55, 5:20 i 6:45.

Ulazne cijene za ovaj film: I. mjesto K1:60; II. mjesto 80h.

Ući se može kod svake slike.

Ravnateljstvo si pridržaje pravo promijeniti raspored.

Svakejake umjetalno iz mjeđ. bakra, bronca, srebra, porcelana, majolike, kristala, kao što i pokudstvo te starinarake čipkarije kupuje Dušan Pevan Viški trg

Rabijeno pokudstvo

kupuje i prodaje tvrtka Filip Barbačić Sisačka ulica.

Oglasuje

u „Hrvatskom Listu“!